

Doğru İslâmiyetin şifreleri

İslâmiyet, insanı insan eden ve insanlığı yücelten bütün değerleri bağrında taşır. Bu nokta da “İslâmiyet insanîyet-i kübra’dır” sözü yerli yerine oturur. İnsanî değerlerin, İslâmî esaslarla ne kadar iç içe bağlı olduğunu gösteren bir yol haritası niteliğindedir.

İnsanî değerlerin doğruluk üzerine temellendiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Bir bakıma doğruluk İslâmın da esası ve özü olduğunu görüyoruz. Kâinat ile insan arasında esaslı bir ilişki ağı mevcuttur. İnsan kâinattan süzölmüş varlık harikası ve haritası niteliğindedir.

Risale-i Nurda da izah edildiği gibi:

“İnsan üstünde nakışları görünen Esmâ-i İlâhiyeye âyinedarlık eder... İnsanın mahiyet-i camiasında nakışları zahir olan yetmişden ziyade esma vardır. Meselâ yaratılışından Sâni’, Hâlık ismini ve hüsn-ü takviminden Rahman ve Rahîm isimlerini ve hüsn-ü terbiyesinden Kerîm, Lâtif isimlerini ve hakeza... Bütün âza ve âlâtı ile, cihazat ve cevârihi ile letâif ve mânevîyatı ile havas ve hissiyatıyla ayrı ayrı esmanın ayrı ayrı nakışlarını gösteriyor. Demek nasıl esmada bir ismi azam var, öyle de; o esmanın nukuşunda dahi bir nakş-ı âzam varki: O da insandır.”¹

Kâinat büyük bir insan, insan küçük bir kâinattır. Kâinatın ekseninde döndüğü bütün esaslar insanın hayatını formüle eden ölçüler olduğunu görüyoruz. Temizlik, adalet, iktisad, hakikat buna örnek verilebilir. Kâinattaki kanunların özü İslâmî esaslara dayanır. Nizam, denge, ahenk, sıdk gibi..

Meselâ, İsm-i Kuddüs ekseninde âlemde başdöndürücü nizam ve intizam pak ve tertemiz bir şekilde devam ediyor. Evet Allah Tahir’dır. Taharet paklığı, temizliği gerektirir. “Temizlik imandandır”² talimatıyla ibadetlerin başlangıcı olmuştur.

Temizlik olmadan taharet, taharet olmadan abdest, abdest olmadan ise namaz olmaz. Dolayısıyla temizlik, İslâmiyetin temel esaslarından birisidir. İslâmî yaşamak için, kalp ve beden temizliği şarttır. Şu âyet-i kerime bu hakikati bizlere bildiriyor: “...Allah temizlenenleri sever.”³

Demek ki doğru İslâmiyetin şifreleri kâinatın kodlarında saklıdır. Kâinata bir kitap olarak baktığımızda; eserlerden ef’ale, esmaya, sıfat ve şuunat-ı İlâhiye’ye kadar bu hakikatleri okuyup görebiliriz.

Bediüzzaman Hazretleri, Allah’ı tanıtan kaynaklardan bahsederken kâinatı örnek göstermiştir:

“Rabbimizi bize târif eden üç büyük, küllî muarrif var. Birisi: Şu kitab-ı kâinattır ki, bir nebze şahadetini onüç lem’a ile arabî Nur Risalesi’nden On üçüncü dersten işittik. Birisi: Şu kitab-ı kebirin âyet-i kübrâsı olan Hâtem-ül Enbiya

Aleyhissalâtü Vesselâm'dır. Birisi de Kur'ân-ı Azîmüŝŝan'dır. Őimdi Şu ikinci bürhân-ı nâtîkî olan Hâtem-ül Enbiya Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tanimalıyız, dinlemeliyiz."4

Doğru İslâmiyeti, Kur'ân'dan öğrenip, kâinattan müşahede ettiğimiz gibi yaŝayan bir Kur'ân hükmünde olan Allah'ın sevgili kulu Peygamber Efendimiz'den (asm) ders alabiliriz. O zaman doğru İslâmiyet, Peygamberimizin (asm) hayatındaki uygulamalarını yani Sünnet-i Seniyyesini esas alır. İslâmın, Asr-ı Saadette yaŝanan Őekline zıt olmayacak ve çeliŝmeyecek bir tarzda; asrın anlayıŝına münasip ve o asırdaki insanların maddî manevî ihtiyaçları ve hastalıkları dikkate alınarak; imanî, itikadî, içtimaî ve siyasî meselelerin Kur'ân'a ve sünnete göre, doğru bir tarzda yorumlanmasıdır.

Asrımızda ise İslâmiyeti doğru ve istikametli bir Şekilde yorumlayan Bediüzzaman Said Nursî gibi bir müceddidin ve Risale-i Nur gibi eserlerin var olması bizlere hakikî İslâmiyeti doğru Şekilde yaŝayabileceđimiz konusunda ümit veriyor. Öyleyse dersimizi onlardan almalıyız. Eğer bizler, Risale-i Nur'u anlamaya çalıŝarak okursak ve düsturlara, ölçülere lâyıkıyla imtisal ederek, hayatımıza rehber edebilirsek; hem doğru İslâmiyet istikametini görüp, İslâmiyete lâyık doğruluğu da bulmuŝ olacağız inşaallah.

Helâket ve felâket asrı olarak tanımlanan maddî ve manevî fırtınaların dehŝetinin yaŝandıđı Şu asrımızda, doğru İslâmiyete zıt olan pek çok yanlış yollar var. İnsanın fert olarak istikamette kalması zorlaŝmış. Nasıl ki, "Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!"5 âyetinin her asırda umumî hitabına lâyık doğru İslâmiyeti temsil eden muhatapları var ise, bu asırda da elbette ki olacaktır. Risale-i Nur gibi eserler kerametleriyle bunu ispat etmiŝtir. Böyle bir devirde "Dosdoğru ol!" emrini sadece bir ŝahsa vermek mümkün gözüküyor.

Çünkü fert, dâhî de olsa, cemaatin ferd-i mânevîsine karşı sivrisinek kadar kalır, diyor Üstad Bediüzzaman. Őahıslar fânidir, baki olan ise hakikatlerdir. Bu yüzden hiçbir hakikat ya da eser, ŝahıslara bağlanmamalıdır. Bediüzzaman da ŝahsını hiçbir zaman öne çıkarmaz. "Evet, lezzetli üzüm salkımlarının hâsiyetleri, kuru çubuğunda aranılmaz. İşte ben de öyle bir kuru çubuk hükmündeyim" demiŝtir.

Bu zamanda doğru İslâmiyeti ve İslâmiyete lâyık doğruluğu, Kur'ân'ın hakikatleriyle ortaya çıkartan ve neŝreden bir ŝahs-ı manevinin olması gerektiğini vurgular. O ŝahs-ı manevinin de Kur'ân tezgâhında süzülen Risale-i Nur eserlerinin manevî ŝahsı olduğunu söyler. Demek ki Risale-i Nur'u anlayarak okuyan ve düsturlarına sadâkatle riayet edenler; âyetin "dosdoğru ol!" emrine imtisal etmiŝ olacaklardır.

Kübra ÖRNEK

Dipnotlar:

- 1) Sözlere, 33. Söz, 31. Pencere;
- 2) Müslim, Taharet 1; Darimi, Vudu 2; Müsned, 5/342, 344;
- 3) Bakara, 222;
- 4) Sözlere, 19. Söz;
- 5) Hud Sûresi, 112.